

105 novelli

PARHAITA
TARINOITA

kirjoittaminen
matalalla kynnyksellä

METKA-TALO 2021

TARINA TARINOISTA

On aina vaikea päättää, mistä kirjoittaa, jos joku tietty aihe ei ole etukäteen sovittu. Siksi mun tarina on Tarinoista.

Miksi tarvitsemme tarinoita?

Ikivanhasta ajasta ihmiset kertoivat tarinoita — itsestään, luonnosta, Jumalasta ja elämästä yleisesti. Lapset oppivat tästä, miten asiat tapahtuu ja miten yhteiskunta toimii; muille se voi olla hauska tapa viettää aikaa ja vaikka mitä.

Jopa vuonna 2021 meille on erittäin tärkeää kertoa muille tarinoita — venäjäksi, somaliksi tai suomeksi; on tärkeää, että meillä on mahdollisuus ilmaista itseämme olla yhteydessä muiden kanssa.

Tatiana Bolshakova

HELSINGIN REISSU

Olimme kaverin kanssa Espoossa hotelissa. Lähdimme kylille valoisaan aikaan.

Tarkkailimme reittiä hotellilta ostoskeskukseen, että osaamme sitten takaisin. Kuinka ollakkaan kun olimme lähdössä ostoskeskustasta takaisin oli jo pimeää. Laskimme liukuportaita alas ja tulimme katutasoon. Huomasin, että ostoskeskuksen eteen oli tullut sillä aikaa raitiovaununrata , vaikka tullessa sitä ei ollutkaan ”ihme kyllä”. Huomasimme että olivat nopeita, rakensivat radan sillä aikaa.

Ihmettelimme, mistä päästään nyt toiselle puolen katua, missä olikaan meidän maamerkki hotellille päin? Aikamme ihmeteltyämme kyseltiin taksikuskilta. Hän osasi neuvoa tien, että ollaan korkealla, että pitää mennä vielä katutasosta yksi kerros alemmas ja sitten tunnelin kautta maa merkille ja sitten pääsimme onnellisesti takaisin hotellille.

Tintura

TUTUSTUMINEN SUOMEEN

Minun ensimmäinen tutustuminen Suomeen tapahtui monta vuotta sitten, noin 20 vuotta sitten. Kävin silloin Suomessa ostoturistina.

Pidin Suomesta heti. Luonto Suomessa on samanlainen kuin Venäjän Karjalassa, ihmiset ovat rauhallisia. Monen vuoden kuluttua pääsin Suomeen opiskelemaan. Tulin Lieksaan kuusi kuukautta sitten. Näen tulevaisuuteni Suomessa. Haluaisin matkustaa Suomessa.

Nyt lempipaikkani Suomessa on Savonlinna. Kävin Savonlinnassa kolme kertaa eri aikoina vuodessa. Pidin ennen kaikkea Savonlinnasta ennen joulua.

Kiriukhina Tatiana
26 huhtikuuta

K O I R A L L E N I

Lämmin, syntyperäinen tuoksu,
Joka käpertyi viereeni mulla...
Pehmeillä tassuilla juoksu –
Tämä kuva sieluuni voi tulla.

Älä sairastu, ole kanssani, kuuletko?
Haukkuu, puree, pissaa tossuissa...
Yöllä tarkistan – ”Hengitätkö?
Nukut... Hengität... Olet kunnossa!

Märkä nenä koskettaa kevyesti,
Jättää tuoksua, jälkiä iholleni.
Tosi vaikea sanoa hyvästi,
Vaikka se olikin sairas pari viikkoa.

Kaikki nyt on tyhjää sisällä...
Ja en halua ulkona kävellä...
Koirani, kaipaam sinua todella,
Toivon että voisit olla lähellä.

Ekaterina Sigunova

MAJAVA AUTOI

Minä muutin Suomeen puoli vuotta sitten. Pidän Suomesta ja ihmisistä. Kävelen metsässä usein ja ajan veneellä järvellä.

Kerran menin kalastamaan. Tuuli kovasti ja vene purjehti suurilla aalloilla. Olin peloissani, ja ranta oli kaukana. Unohdin pelastusliivini. Pelkäsin hukkua järveen. Alkoi sataa, minä en nähnyt rantaa. En tiedä mitä tapahtuisi, jos en olisi nähnyt majavaa. Se ui rannalle. Seurasin häntä. Kymmenen minuutin päästä näin rannan. Majava auttoi minua!

Elena Timofeeva

26.02.21

Riveria

P O R O

Kylässä asuu metsästäjä veljen kanssa. Hänen nimi on Baron. Hän on käynyt usein metsässä. Yhtenä päivänä hän näki unta, jossa hän on eksynyt ja ei voi mennä pois metsästä. Unessa häntä auttoi kultainen poro. Kun hän heräsi, hän päätti löytää poron.

Seuraavana päivänä hän ja hänen veli menevät metsään. He olivat metsässä monta päivä ja eivät löytäneet kultaista poroa.

He olivat nälkäisiä ja janoisia. Yhtenä päivänä he näkivät jäniksen. Baron halusi tappaa sen. Jänis pyysi: älä tapa minua, kun mulla on lapsia. Baron ei tappanut jänistä. He näkivät suden. Susi putosi kuoppaan ja ulvoi. Baron teki päätöksen auttaa sitä. Baron veljen kanssa otti suden kuopasta. He jatkoivat matkaa metsässä. Oli jo pimeää eikä näkynyt mitään. He jäivät metsään ja luulivat, että kuolevat. Yhtäkkiä he näkivät kultaisen valon. Siitä tuli poro ja sanoi: Olette kilttejä ja vahvoja. Poro näytti heille tietä kotiin!

REISSU RUKALLE

Anoppini, kaksi lasta, minä ja mieheni olimme kesäreissulla Kuusamossa. Meillä oli kaksi koira mukana.

Lähdimme käymään päiväselteään Rukalla, ja koirat jäivät lomamökkiin siksi aikaa. Kuinka ollakaan takaisin tullessa mökille koirat olivat karanneet ulos.

Toinen koira makasi kaikessa rauhassa mökin ajotiellä ja toinen koira oli vahdissa takaterassilla. Eikä mistään, ei hotellilta, eikä muilta mökkiläisiltä tullut minkäänlaista valitusta, että koiramme olivat irti.

Sen jälkeen laitoimme sellaiset esteet oville, etteivät vahingossakaan enää karanneet. Tätä on usein muistettu ja naurettu, vaikka silloin ei kyllä naurattanut.

”Sohvi”

3.2.2021

Metka-talo

LAPSUUDEN KOTINI

Lapsuuden kotini sijaitsee tavallisella maalla. Oli tylsää, kun en voinut laskea mäkeä, isä linkosi traktorilla tiet ja siihen aikaan oli paljon lunta. Mäkeä laskettiin sitten penkkojen päällä. Toinen vaihtoehto oli hyppiä ladon katolta alas. Enää ei päästäisi korkean paikan kammon vuoksi.

Pihamme läpi kulkee puro, tykkäsin luistella enemmän kuin hiihtää, koska siihen aikaan minulla ei ollut kunnollisia monoja ja suksia.

Luistelimme siis puron jäällä.

Katuharjalla putsasin parikymmentä metriä jäätä lumesta. Huono oli luistella, kun jää oli röpelöistä, mutta minkä teit. Välillä jalka upposi jään läpi veteen virtapaikassa. Siihen loppui sen päivän luistelut.

”Sohvi”